

[Finansministeren]

kratiet for partiets vilje til at nå et hurtigt resultat. Jeg vil også takke for, at Socialdemokratiet trods protester alligevel accepterede den forhandlingsmetode, som regeringen havde valgt, fordi vi troede, at denne metode kunne give et hurtigt resultat.

Hr. Lykketoft var i sin ordførertale igen inde på, at der er forskel på regeringens finanslovdspil fra august og den finanslov, vi vedtager i dag, og det vil jeg meget gerne bekræfte. Det er jo just det, der er behov for, at man tilpasser sin politik efter den faktiske udvikling i den verden, man lever i. Der er altså sket utrolig meget i Europa, og der er sket utrolig meget i Danmark fra den 25. august og frem til nu. Vi fik først og fremmest den første, ildevarslenende valutakrise med de deraf følgende konsekvenser for konkurrenceevnen, reducerede beskæftigelsesmuligheder og øget risiko for arbejdsløshed. Det betød, at der var behov for at ændre på finansloven i forhold til udspillet fra august, og jeg synes, at den finanslov for 1993, vi er nået frem til, er en fornuftig finanslov i den givne økonomiske situation.

Fru Marianne Jelved sagde, at finansloven var anderledes, end den plejer at være, og det er jeg enig i. Jeg tror i og for sig, at vi skabte gennembruddet for det, der blev forhandlingsresultatet i forbindelse med førstebehandlingen af finansloven her i Folketinget. I hvert fald frygtede jeg indtil det tidspunkt, at mange partier ønskede en mere traditionel finanspolitisk lempelse, som ville føre til en forøgelse af de offentlige udgifter.

Det viste sig heldigvis, at denne frygt var ubegrundet, for der blev etableret fælles målsætning ved førstebehandlingen om, at vi skulle tilstræbe fire ting: øget beskæftigelse, reduceret arbejdsløshed, et samlet resultat, der – selv om vi udnyttede det råderum, der var på betalingsbalancen – respekterede det forhold, at vi har et stort statsunderskud og en stor statsgæld, og endelig skulle det samlede resultat føre til en forbedring af statsbudgettet. Det skabte i hvert fald hos mig en vis tryghed, et begrundet håb om, at det ville være muligt at nå frem til et forhandlingsresultat, hvor vi stimulerede til vækst og beskæftigelse, uden at det gik ud over en fornuftig og ansvarlig finanspolitik.

Og derfor passer finansloven godt ind i det, jeg vil kalde regeringens reviderede vækststra-

tegi, der består af tre hovedelementer. For det første skal vi skabe vækst gennem en styrkelse af infrastrukturen; for det andet skal vi skabe vækst og velfærd gennem en forbedring af konkurrenceevnen for både små og store virksomheder, og for det tredje skal vi skabe øget beskæftigelse i serviceerhvervene.

Hvis vi tager det første punkt, vækst gennem en styrkelse af infrastrukturen, er der jo væsentlige styrkelser af infrastrukturen i den finanslovaftale, som nu bliver gennemført. Der er tale om statslige merinvesteringer på 1,5 mia. kr., der er tale om yderligere offentlige investeringer på 2,3 mia. kr., og inden for byfornyelsen, boligsektoren i øvrigt og erhvervslivet er der tale om ganske store milliardinvesteringer, som resulterer i, at vi får en bedre infrastruktur. Vi får et mere effektivt jernbanenet; vi får nogle bedre og bedre vedligeholdte veje; vi får fornyet vore byer; vi får forbedret vore havne, og vi får forbedret vores miljø, bl.a. ved investering i kloakker. Alt dette er meget fornuftige infrastrukturinvesteringer, fordi projekterne er rentable og alligevel skulle have været gennemført på et senere tidspunkt.

Jeg vil heller ikke lægge skjul på, at jeg er særlig glad for den del af aftalen, der går på, at der nu bliver satset på investeringer i hovedstadsområdet. Jeg står her med Financial Times fra onsdag den 16. december, hvor der er et tillæg om The Baltic Basin States. Danmark omtales som indfaldsporten, og i forbindelse med et billede i bladet af Den Lille Havfrue er der en underoverskrift, som i min frie oversættelse taler om København som adgangsporten til Østersøområdet. Den drøm, vi har om at placere København som ikke bare Danmarks hovedstad, men som hovedstad i Østersøregionen, er blevet næret af de konkrete beslutninger, som er med i vores finanslov.

Det andet hovedpunkt var, at vi skulle skabe vækst og velfærd gennem en fortsat forbedring af konkurrenceevnen. Jeg vil godt sige til hr. Jes Lunde, der har diskuteret det tema i dag, at en forbedring af konkurrenceevnen er fortsat en fuldkommen afgørende og nødvendig forudsætning for øget vækst og velfærd. Derfor har vi også en række erhvervspolitiske initiativer med i finansloven, f.eks. en garantiordning for igangsættere, fremme af viden- og kvalitetsudvikling i mindre virksomheder, forskellige tiltag til eksportfremme og forskellige tiltag til